

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Y. M.**, zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2024, č. j. 2 Az 19/2023 - 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce v České republice žádal o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný nejprve rozhodnutím ze dne 9. 6. 2021, č. j. MV-94259-2/OAM-2021, řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „*zákon o azylu*“). Městský soud v Praze (dále jen „*městský soud*“) toto rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 28. 2. 2022, č. j. 4 Az 23/2021 - 26, zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Městský soud dospěl k závěru, že v Bělorusku došlo od doby posouzení předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu k podstatné změně, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný poté rozhodnutím ze dne 26. 6. 2023, č. j. OAM-307/ZA-ZA11-ZA20-2022, rozhodl tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neuděluje. Žalobu proti tomuto rozhodnutí městský soud rozsudkem ze dne 13. 5. 2024, č. j. 2 Az 19/2023 - 39, zamítl jako nedůvodnou.

[2] Proti poslední uvedenému rozsudku městského soudu podává žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“). Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že je napadený rozsudek nepřezkoumatelný a dále že v jeho případě byly splněny podmínky pro udělení azylu.

[3] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje s napadeným rozsudkem a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, případně ji zamítl.

[4] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně.

[5] Kasační stížnost je nepřípustná.

[6] Podle § 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu *kasační stížnost je nepřípustná v případě další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*

[7] Podle § 2 odst. 1 písm. g) se pro účely zákona o azylu rozumí *další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o*

- 1. kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná,*
- 2. druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a, nebo*
- 3. druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).*

[8] Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se v nyní posuzované věci jedná o v pořadí již třetí žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. O první žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany ze dne 21. 4. 2001 žalovaný rozhodl tak, že se stěžovateli mezinárodní ochrana neuděluje (žalobu proti tomuto rozhodnutí městský soud zamítl). O druhé žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany ze dne 5. 2. 2018 žalovaný opět rozhodl tak, že se stěžovateli mezinárodní ochrana neuděluje (žalobu proti tomuto rozhodnutí městský soud zamítl a následnou kasační stížnost zdejší soud rovněž zamítl). Stěžovatel následně podal třetí (nynější) žádost o udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutí žalovaného o zastavení tohoto řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu městský soud zrušil a žalovaný poté rozhodl opět tak, že se stěžovateli mezinárodní ochrana neuděluje (viz odstavec [1] tohoto usnesení). V nynějším řízení se tak jedná o třetí žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany, přičemž o předchozích dvou stěžovatelských žádostech o udělení mezinárodní ochrany bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje.

[9] Z výše uvedeného je zřejmé, že v nyní projednávané věci je předmětem přezkumu další opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Podle § 32 odst. 8 písm. a) téhož zákona přitom není kasační stížnost v případě další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany přípustná.

[10] Na tento závěr nemá vliv ani nesprávné poučení o možnosti podat kasační stížnost. Její nepřípustnost je dána zákonem, a nemůže ji proto založit „pouhé“ nesprávné poučení městského soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, č. 737/2006 Sb. NSS).

[11] Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.

pokračování

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2024

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu